

herra Beinchte Haquonsson, kanoke i Vpsalom ok kyrkioherra i Næss ok Thedha, thessum brefuisara, xxxvj marker pæningha aff swa godho mynte, som nw gaar i Swerike, swa at sex swenska marker ga fore ena lødhuga mark, oc ther thil æghir iak hanom thry fat iærn, fore hwilka pæninga ok iærn iak pantsæter hanum tyo ørtuglandh iordh i Syfstadhum oc i Wæstraboolstadh eet thorp som hether Gardzende i Næsbo sokn ok i Asundahundare, medh allum tillaghum, nær by ok fierre, i wato ok thorro, engo thy vndan takno, som thy kan tilhøra a rætz wæghna, medh swa skiel ok forordhum at han skal thet styra ok allaledhis som sith eghit radha ok afgieldh oc andra the nytta, ther bør affga, hafwa, thogh swa at han skal hwart aar affsla i thøm før:do pæninghom ok iærne thre marker pæningha aff the forscrefna mynte, swa længe han hafwer füllelika sina pæninga ok iærn ater fangit. Kan ok henda at konungxlikin skatter gaar ower alth landhit, swa at ey kan fulth afgieldh ga aff goozomen, tha skal han swa mykit aff sla som han vpbær ok ey meer; wil ok iak eller ok myne arfwa thet godz før atir løsa, tha skal han eller hans arfwa oss ther einkthe i hindra. Thil mere wisso ok bætre bewarningh bidher iak welbornan man Knwt Bæinctzsson at han henge sith incigle hær fore til witnisbyrdh medh myno eyghno. *Scriptum Vpsalie, anno Domini millesimo quadringentesimo secundo, crastino corporis Christi.*

På frånsidan: Wppa Sipstadha.

Sigillen saknas.

184.

1402 d. 26 Maj.

Strengnäs.

Riddarne Sten Benktsson, konungens domhafvande, och Eringisle Nilsson, lagman i Södermanland, som hålla råfsteting i Strengnäs, förklara såsom urgammalt frälse de Johan Hake tillhöriga gårdar, på hvilka fogden på Telge Sven Brand gjort anspråk, nemligen Svalsta, Vahlsta, Björsta och Åby i Vårdinge socken.

Orig. på papper i Sv. Riksark.

Jak Sten Bæntzson riddare, mins *herra* konungx Ericx doom hawande i *thetta* sin, jach Eringisl Nielson riddare oc lagman i Sudhermanna lande, kæn-noms wppenbarlica mæd tæssu waro wpno breffue ath tha wi ræffsta tingh hollom i Strengnes, anno Domini mcd^oii^o, fræghedaghin næst æpther hælga likoma dagh; mædh almoganum aff Øknabo heradhe, æpter thy war *herra* konunghin och warfrv drotninghin oc menigha rikith stadgath haffua om the jordher wndhan krononne gagna æra, kærde för oos ærlighin man Swen Brandh, foghote pa Tælgio, wppa v øresland jordh i Swalitom oc wppa fæm øresland jord i Walitom oc oppa siw ortogxland jordh i Biørnistom oc wppa ii ortogxland iordh i Aaby, i Waardunge sokn liggjande, ath the skullo wara wndhan skath gangnæ, oc Joan Haki hawer them i frælsse, hwilkith wi laathom næ[m]pdinna ransakan, oc tha næmpdin thet ransakath haffde, tha witnadhe hoon fore oos ath the forscrepna iordher ærw gamalt frælsse oc hawa sa længe i frælse warith at enghin længer minnis, swa at ther ær ominnis hæffd wppa komin, och engin mooth næmpdinne wædhia wille, tha dømdom wi för:de iordher oc gooz til Joan Haka oc hans arffua, til æwerdelica ægho, och forbiudhom hwariom manne the för:da jordher fore Ioane

Haka æller hans arffua hindra æller qwælia æpther thenna dagh, vidher xl marker fore konungx doom, oc vi mark fore lagmanz dom. Tæssø waro næmpdhin: først Laurens i Wærnaby, Ragualler i Winberghum, Joan Smidh i Twrunge, Olaffuer i Wardistom, Michel i Hanastom, Laurens i Iwmmostadhum, Gudleuir i Skarparberghom, Lasse Olaffson, Pædher Rydz, Olaffuer i Langabro, Sigge i Sæby oc Biørn i Morum. Til tæssins breffs mære visso och stadfæstilsse tha thrykkiom wi war incigle a ryggin for thetta breff. Screuat aar, dagh oc stadh fore sagdom.

På frånsidan synas spår af tvenne sigill.

185.

1402 d. 1 Juni.

Götene.

Otte Bendiktsson pantförskrifver till Sigge Laurensen allt hvad han eger i Brännebol i Götene socken.

L. Sparres afskriftsband J. 7. i Sv. Riksark., fol. 152.

Thet skall allom mannom witterligt wara, them thetta bref høra eller see, thett iak Otte Benediktsson kennis openbarlika medh thesso mino opno brefwe mik hafwa pantsatt biskedehelikom manne Sigga Laurensen allan min ægoloth och ærf[d]adeel ii thy gozeno ii Gøttene, som heter Brennebol, føre fem mark pæninga, hwilka iak kennis mik fullelika vpboret hawa. Thy skal han the iordh nyttie och føre een rettan pant beholle, till thes iak æller mine arfwa hanom æller hans arwom fulleleka bereeth hawom the føre:do fem mark. Ware thet och swa att the jordh hanom ii nakra handa matto afa kunne, ta binder iak [mik] ther till ok mina arwa hanom eller hans arwom swa godhan jorda pant ii geen antwarda, eller och hans peninga winlika beredhe, vthan alla tøfring eller længra fördragh. Till mere wisso och høgre bewaring, tha sætter iak mitt insegle vpa ryggen a thesso brefwe, och bidher iak hedherliken man herra Jon ii Floby att han sitt insigle till witnisbyrdh hær nidher føre sæti. Scriptum Gøtine, anno Domini m^ocd^o secundo, in octaua corporis Christi.

Sigillen: N. 1. En sexuddig stjerna med omskr.: s. TWRGILS (!) BENTS; N. 2. Ett S med omskr.: JOHANNIS PETRI PBRI.

186.

1402 d. 11 Juni.¹⁾

Riddaren Ivar Nilsson, lagman i Östergötland, skänker till nunneklostret i Skeninge sin andel i fisket vid Rimforssa.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Alla the men som thetta breff sea ælla høra læsit heelsar Ywar Niclisson ridder ok laghman innan Østergøtlande kerleka meth warom Herra. Kennis iak openbarlika meth thisso mino nærwarande opno brefue swa fore æpterkomandom som nærwarandom mik meth godhuilia af rettom kerleek hawa wnt ok gifuit ok til æwerdhlika ægho vplatit fore mina ok minna forælra siæla, systra closter i Skeninge allan min ægholut innan Remaforsa fiskeri, som laa vnder Kæthilstadha,

¹⁾ Då icke någon viss tidsperiod blifvit benämnd »trinitas», hvilket ord användes endast för sjelfva trefaldighets-söndagen, så torde den ovanliga dateringen å detta bref icke kunna förstås annorlunda än såsom: dom. tercia post dominicam trinitatis.